

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საქმეში,
როგორიც ბეჭედური სიცყვაა,
ცყვილის და წმინდით ბეჭთის
გაფანა ყველა უკადრის მიზან
უსაბაგლება.

დაარსებულია
1918 წლის.

პარასკევი, 24 მაისი, 2013 წლის.
№95 (7222)

რესპუბლიკა

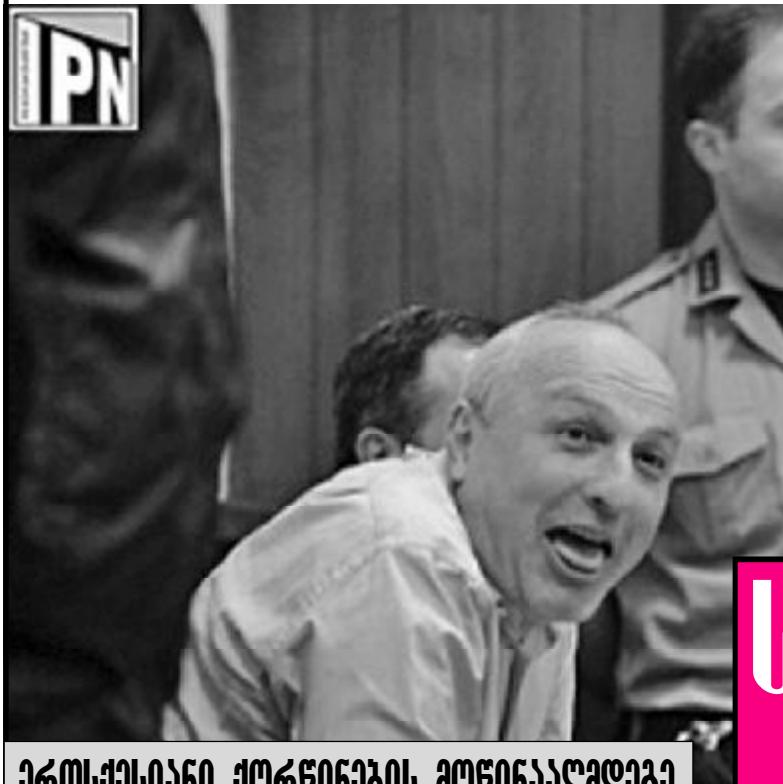
ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თათრი.

სამართლისნობის კადენის დაკვათა სრულდება?

③

ერთსასიანი ქორწინების მოწინააღმდეგა
ურავება მწერალება თავი მოიკლა!

გუშინ ანტერნეტ სივრცეში გავრცელდა ორი ინფორმაცია, რომელიც კომენტარს არ საჭიროებს. დასკვნების გავეთება თქვენთვის მოგვინდია:

„გუშინ პარაზის დათისმშობლის ტაძრის საკურთხეველთან თავი მოიკლა ცნობილმა ფრანგმა მწერალმა დომინიკ ვერერმა, რომელიც ერთსქესიანი ქორწინების მოწინააღმდეგ იყო... ეს თვითმკველეულობა მოხდა ბასტილის მოედანზე პომოსექსუალური კავშირების მარჩასაჭერად გასამართლებრითამდე რამდენიმე ადრე.“

17 მაისს რუსთაველის გამზირზე მომზდარ ინციდენტში მონაწილე ინ სასულიერო პირს, სამების ტაძრის არქიმანდრიტს, მამა ანთა-მოზ (თამაზ) პირინაშვილსა და ოთანე-თორნიკე ერისთავის სახელობის დედათა მონასტრის იღუმენს, მამა იოთამ (იოაკილი) ბასილაის ბრალი წაუყენეს. ამის შესახებ ინფორმაცია შესას არის მომდინარეობის გებ-გვერდზე ვრცელდება.

„გამოძიება შეკრების ან შანინფესტაციის უფლების სელფის, უკანონოდ და ძალადობით ხელის შეშლის ფაქტზე სსკ-ის 161-ე მუხლის 1 ნაწილით მიმდინარეობს – ნათელი და სამინისტროს განცხადებაში და აღნაშვნულია, რომ 17 მაისის ინციდენტთან დაკავშირებით გამოძიება გრძელდება.

ზაზა კვიციძის

„დიდი“ ჩინოვნიკების კატარს მარღლებები

რამ გადააწყვეტილი თავო სალაყაის
საერთოების დაბრუნება? ⑤

სახაშვილი „ჰერინის სეანარისა“ ეპიზოდი

⑧

წერილი ბათუმიდან

ენა, მამული,
სარწმუნოება
ტაძრის, ზეორბა,
მამული გვილობა,
ერთობა – ④
გზა ტაძრისკენ

რევაზ ჯაფარიძე – 90

როცა შწერალი თავისი დროიდან სხვა თაობათა დროიც გადადის, თამამად შეიძლება იმის თქმა, რომ შწერულ შორს მშენებელთას მისთვის არ უდალატია.

რასაც ჩვენს გაზითში ცაიკითხავ, სხვაგან ვერ ნახავ!

© ፳፻፲፭ ዘዴን

სააკავშირო ნაციონალებს ეპიზება?

17 ମାର୍ଚ୍ଚିଲି ଏକପାଇବା ସନ୍ତୋଷାଦାଶ୍ଵାଗାର ଶୈଫା-
ଶେବାସ ଅଳ୍ପବ୍ୟଙ୍ଗ ଶାପାର୍ଲାଥିନ୍ତିମ ଉମରାଗ୍ରେହେଣ
ଦାଶା ଦା ଉମପୁରୀର୍ଯ୍ୟଶବ୍ଦାଶିତି. ମିର୍ବେଲିନ୍ଦି ଅଧ ଏକପାଇବା
ଅଳ୍ପବ୍ୟଙ୍ଗ ଶୈଫାର୍ଲାଥିନ୍ତିମ ଦା ଉମପୁରୀର୍ଯ୍ୟଶବ୍ଦାଶିତି
ନିର୍ବିଦ୍ଧ, ମେନ୍ଟର୍କିନ୍ଦି କି ସ୍କ୍ରିଷ୍ଟିଆଲ୍ଯୁର୍କ ଉମପୁରୀର୍ଯ୍ୟଶବ୍ଦାଶିତି
ଶବ୍ଦାଶିତି ଉତ୍ତରପର୍ଯ୍ୟବେଳିଦି ଦାର୍ଶନିକର୍ମକାରୀ
ବିନ ଅର ଗାମନିଦିତି ନାମ୍ବ୍ରାପିଂଡାନ୍ ଦା ରାଶ ଅର ଲା-
ଲାଦ୍ୟଶିଳ୍ପୀ. ଗାମନିଦିତି ଗ୍ରଂଥ, ଗିରା ଦା ଅ. ଶ. ମାଧ-
ିବ ପ୍ରେସ୍ ମିତାତ ନାଟ୍ଯଶାଖି ପ୍ରିଓଜ ଶିଳାପି ଗାନ୍ଧା-
ଶେବା ମାତରିତା ଶ୍ରୀରାମପିରିଣ୍ଡନ୍ତିମା ଲିଂଧେରମା
ମିଶନିଲ ଶାକାଶିଲିମା.

სააკაშვილის ამ განცხადებამ გარკვეული არეულობა შეიტანა „ნაცეპტის“ ლი-დერებსა და მომხსრეებში. ბოკერიას მეორე ნახევარმა ჩორგოლეი შვილმა ფეისბუქზე გაავრცელა განცხადება: „პრეზიდენტო, თქვენ წუნკი ხართ და გარდა იმისა, რომ წუნკი ხართ, ინსტინქტებიც დაგრძლუნდებიათ. ვერ ხვდებით, რომ ეს განცხადება ხელისუფლებაში ვერ დაგაბრუნებათ? თუ ნაციონალური მოძრაობა არ გაემიჯნება პრეზიდენტის კატასტროფულ განცხადებას აქციის თაობაზე, მე ნაციონალური მოძრაობის მხარდაჭერად აღარ განმისილოთ. შეიძლება ფიქრობთ, რომ ბევრი არაფერო დაკარგვით, ერთი მარგინალური სომხი პომისექსუალი ვარ. მაგრამ მგონია რომ ცდებით —

— სექსუალური უმცირესობის კველა მდგვრელი ყველაზე მანაც სააკაშვილს ადანაშაულებს და ივანიშვილის მხარდაჭერია. განცხადებები აქ არაფერს ცვლის პრეზიდენტს ის ბასუხისმგებლობაც აქვს რომ 9 წლის განმავლობაში ძლიერს მოახერხა სტალინის ძეგლების გატანა ქალაქებიდან. დღეს კი მათ უკან აპრუნებენ. ასეთია საზოგადოება და ასეთ საზოგადოების პრეზიდენტია სააკაშვილი“ — აცხადებს უმცირესობის წარმომადგენელი.

აცხადებს უურნაალ „ტაბულას“ მფლობელი და რედაქტორი საკუთარ ვებგვერდზე.
ნაცეპტის აქტიური მხარდამჭერი თეატრულერიდე აშვარად დაბნეულია და აცხადებს – „შეიძლება, როგორც პოლიტიკოსისთვის ნაკლებად მომგებიანია ამ ძალადობის დაგმობა, მაგრამ პრეზიდენტი უნდა აკეთებდეს ამას. ის არა მარტო უმრავლესობის, არამედ უმცირესობის პრეზიდენტიცაა“...

მოვლენების შეფასებისას, არაფრისმთქმელია. მაგრამ საქმე ის არის, რომ ივანიშვილმა მომხდარი ისე შეაფასა, როგორც ამას სააკაშვილისგან ელოდნენ, ხოლო სააკაშვილმა ის თქვა, რასაც გვეგონა რომ ივანიშვილი იტყოდა – ამბობს ობჟუდს-მენდის აპარატის წარმომადგენელი.

როგორც ჩანს, სააკაშვილი თავის გარემოცვას ემიჯნება. ექსპერტთა მოსაზრებით ქართულ პოლიტიკაში დიდი გადახრების პერიოდი დგება.

ზაზა პილიხოძე

၁၃၂

სოფტ ვრთებილად იყავით, ხლისტებო!

ეკლესიის წიაღში გამოზრდილ ულირსს პატრიარქის ტახტი თანამდებობა ჰყონია არა, თქვენ გველაძეუბოს საქართველოს ეკლესიის საჭეომპურობლის საქმიანობას მეუ-
ცება, ანუ, მირონ კუებული მეოფნა ძევია და ცოტა ფრთხილიად იყავით, სლისტებო, ემანდ პედერასტების მსგავსად თქვენც რამე ფარსაგი არ გამოთხაროთ...

CPUGeek

© ବ୍ୟାକ୍ ପ୍ରକାଶନ ମର୍ମିଳାନାଳିକା

„პრეზენტი“ წყალი

ԱՅՆՈՒՄ ցամուշեմ-ցամուգանձ օմիս Շը-
սաեց, ծուլալի, ռամբելի ՛լու Ռազալո նաեց-
րամցա հասեմնուն, նաեցրագ Տայցեա տյ նա-
կեցրաց ցարուցու, ծուլու դրու Քցանի ջր-
տառ այլուսալուր Տեցքա. Տայմ օտա, ռամ
պուլու Ենու Ընոնա Տայարտցելու յառնոմի-
կուս աւ մագրագու ցանցուտարյան Յնոնիւր-
մա ցուռցա քարուրից Շըուլոմա ցանցեագա, ռամ
միներալուր Եպլայիս Մինարմուրել յամին-
նույն Ենունցու Ռեժուրսուտ Տարցցելուն
մուսայրեցելու ցայթուրցագա, ռամաց Տեցցու-
լուսէցին, յըլսպարուրիցին, յուրիշիցին Ֆարմո-
մագցենցուտա Արայրուցցարուցան Ռեայցուա
ցամունցու.

მოქმედი კანონმდებლობით, აქციზის მოსაკრებელი დაწესებულია საქართველოს ტერიტორიაზე არსებული ყველა ბუნებრივი რესურსის, მათ შორის, ცხადია, მინერალური წყლების გამოყენებაზე. უნდა ითქვას, რომ ქართული მინერალური წყლების ცნობილი ბრენდების მწარმოებელი კომპანიები ამ ბუნებრივი რესურსის მოხარებასა და პროდუქციის გამოშევბაზე სხვადასხვა აღდენიბის მოსაკრებელს იხდიან. აქციზური მოსაკრებლის სიდიდეს კი, ფაქტორივად, მისი პოპულარობა და, შესაბამისად, მასზე მოთხოვნა განაპირობებს, რასაც ციფრუბიც მოწმობს. კერძოდ, ერთი კუბურ მეტრ (ანუ ერთ ტონა) „ბორჯომის“ ნებალზე კომპანია 10 ლარს (5,9 ეუროს) მოსაკრებლის ინდიანს თვალშევა აი მიმართოს პროცენტით გადიდების თაობაზე მათვის მოულოდნელი იყო, თანაც მისი აუცილებლობის არანაირი არგუმენტაცია არ წარუდგენიათ. ყველაფერი გრინივრულად რომ გაკეთებულიყო, მათ-თვის გარკვეული ვადა უნდა მიეცათ: ის მოგება, რომელიც კომპანიებს რჩებათ თავიანთი საქმიანი მოღვაწეობის შედეგად, ერთი რომ მათ შეფლობელთა, აქციონერთა გასაყოფი პრემია, მეორეცის, რომ ნებისმიერი მათგანი საკუთარ განვითარებაზე ზრუნვას, ზოგი მათგანი, მაგალითად, „ნაბეჭდავი“ საკონსერვო წარმოების გამართვასაც გეგმავს, თუმცა, ეკონომიკის სამინისტროს აღნიშვნული გადაწყვეტილება პროექტის განხორციელებას თუ არ ჩაშლის, საკმაო გაუჭირავას.

କୋଟ ଟଙ୍କାକୁଣ୍ଡିଲେ ଦିନରେ, ତୁମଙ୍କ କି ଯାଏଁ
ଅଧେନବୀକୁ ଦିଲେ „ଶାଂତିର୍ମହେସା“ ଓ ନାହାଏଲାଗୁଣ୍ଠିଶେ“
ମିନାରମ୍ବନେବଳ୍ଲେବି ଦିଲାଲା ଧରନମଧ୍ୟ ବୁଲାରୁ,
ବୁଲାଲ, „ଶ୍ରୀରାଧାଶି“ ଶୁଣାପୁ ଲୋରୁ ଦିଲାଇ-
ଦାନା ଦାନ ଗାନ୍ଧିଆନ୍ଦିଲେବୁନ୍ଦିରିବ.

რაც შეეხება ალნიშნული მოსაკრებელის გაზრდასთან დაკავშირებით კონკრეტულ მონაცემებს, „ბორჯომი“ ერთ ტონა წყალში ხლა 30 ლარს გადაიხდის, „საირშე“ და „ნაძელლაგი“ – 18 ლარს, ხოლო „უწერა“ – 12 ლარს. ლიტრებში გადაფენით ეს, შესაბამისად, 3, 1,8 და 1,2 თონრი იქნება.

„ბორჯომის“ ჩაბარების დასი 1,01 ლარია,
აქციზის გასამამაგების შემდეგ, ლაგოვის
თუ მივეკებით, იგი 1,03 ლარამდე მოიმა-
ტებს, რადგან ყველა საქონელზე აქციზის
გადასახლდს მყიდველი, ამ შემთხვევაში მა-
ტაზია იხდის, რომელმაც ეს თანხა, შესა-
ბამისად, მომხმარებლისგან ანუ თითოე-
ული წვენგანისგან უნდა ამოილოს. ამდე-

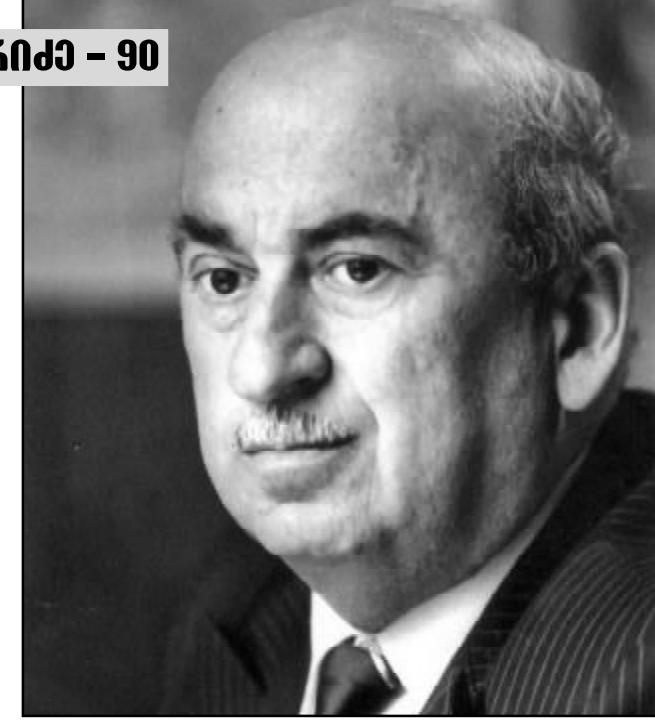
ମେଲାର ପିଲାର୍

სიტყვა დატოვა ამოწვდილი ხშალივით

როცა მწერალი თავისი დროიდან სხვა თაობათა დროშიც გადადის, თამაბა შეიძლება იმის თქმა, რომ მწერლურ შორსმჭკერეტელობას მისთვის არ უღალატია. სწორედ ასეთ შემოქმედთა რაზმს მიეკუთვნება „ჯარისკაცის ქვრივისა“ და „მძიმე ჯვრის“ აგტორი რევაზ ჯაფარიძე, რომლის შუალმა აწონილი სიტყვა დღესაც ბას-რი ხმალივით ჭრის და დაბლაგვებისთვის არ არის განწირული.

2013 წლის მაისში რეგაზ ჯაფარიძე 90 წლისა გახდებოდა. ამ თარიღს გვხმაურებით ცნობილი მწერლის თენიგის ბუაჩიძის სტატიით, რომელიც ამ თარიღის წინათ არის დაწერილი და მწერლის არქივს შემორჩია. აქევე გაქვეყნებთ რეგაზ ჯაფარიძის ერთ ნაკლებად ცნობილ წერილს („მამულის კვაბლი“), როგორც ქართული პატრიოტული მუნიციპალიტეტის საუკეთესო ნიმუშს.

რევაზ ჯაფარიძე - 90

რევაზ ჯაფარიძეს, კაცს ახლობელს, შემოქმედს, ყოველთვის რომ ძიება შია, თავისებური სტილი რომ შექმნა პირად ცხოვრება შიც და შემოქმედება შიც, ვის- მა კალამმა და გონებამ, ნიჭმა და სულის მგრძნება- რებამ მოლლა არ იცის, მივესალმები და ვულლაცავ იმ ჭარმაგ ასაკს, რომელიც ასე ძვირფასია მწერლისთ- ვის – დიდი ცხოვრების სული და შემოქმედებითი გა- მოცდილების გამო.

ჯერ მხოლოდ მცირე უანრებზე ვთქვათ: ბატონი რე-
ვაზის პუბლიცისტიკა, ალვალი მოქალაქეობრივი პა-
სუხისმგებლობით, მწვავე პრობლემებზე ნათელი და
მიზანსრაფული მსჯელობით, მუდამ აქტუალური და
მიმზიდველი, აღიარებული და მნიშვნელოვანი, მარ-
თლაც რომ აწონილი...

„შემდეგ მოთხოვბები — უზადო თავისი ფორმით,
დახვეწილი ქართულით, გამოკვეთილი ხასიათებითა
და მძაფრი ფატულით; განსაკუთრებით საყურადღებო
პოლო დროს გამოცემული „ქაქუცა და მისი ძმები!...“

დაბოლოს – მონუმენტური რომანგბი, მათ შორის ტეტრალოგია „მძიმე ჯვარი“, ჩვენი ურთულესი, მძაფი რი და ტრაგიკული ისტორიის მასალაზე აგებული მშობელი ხალხის სიყვარულით გასხვიოს ნებული. და კიდევ – „გზა გოლგოთისაკენ“, ყველა ქართველმა რომ უნდა წაიკითხოს...

ქვირფასო ძმაო რევაზ! შენი მშობელი ერი ყოველ-
თვის მადლიერი იქნება იმის გამო, რაც შენ გაუცოცხ-
ლე, აღუდგინე და დაუსურათე წარსულიდან, ან მყო-
დან და, იქნებ, განტვრისტე ის მომავალიც, სადაც შენ
მარად იქნები ქართველ ხალხთან და ქართულ მწერ-
ლობასთან ისევე, როგორც ქართველი ხალხი და ქარ-

ଟେଲିକମ୍ବିନ୍ ପରୀକ୍ଷା

მარტინ კვაძე

გაგივლიათ ოდესაშე ჯრუჭულის ხეობაში? ზემო იმერეთის იმ პატარა მდინარის პირას, საღვეულობის შუა მომწყველეულ შერთულობაზე ყვირილას რომ ერთვის, მე მთელი ჩემი ბავშვობა და ყრმობა გავატარე, ეს ხეობა ჩემი საქართველო იყო, ძილში თუ დვიძილში საქართველო ჯრუჭულის ხეობის სახით წარმომიდგებოდა. ჯრუჭულის ხეობა ჩემთვის ბავშვურ თამაშობათა პირველი ასპარეზიც გახდა და საქართველოს ისტორიის პირველი სახელმძღვანელოც. იმას, რაც შემდეგ შევიტვე და რამაც სამუდამოდ დამატყვევა, ქვეცნობიერად ყოველი ქვის ლოდზე კითხულობდი. გალიძულ ღარებში ზარდამცემი გრიალით დაშვებული საწისქვილო წყალი და წისქვილის მოლულუნე

ტანებლად რომ ბზრიიალეპ
ფევალ-ფევალ ფევილს აპ-
ს მე, მხოლოდ მე მეჩურჩეუ-
ლა, რაღაც აქამდე ამოუხსნელ-
მიმხელდნენ.

რომ ჯრუჭულა გადაცეუ-
ალმა ნაპირზე დავდგი, ეს-
ი სამყაროს აღმოჩენა იყო-
მითხონ, ადამიანის მიერ-
ომილის დაპყრობას უდრი-
ომ იქაა ის ნაპირი, გიშმა-
ის რიყე, ახლაც ხომ ისეე-
ყიდან ქვემოხევის სულ ბო-
თუ ქოხ-ბოსელი და სატო-
ნი ვაკე მოხორათუბნისა და
ების გზის გასაყართან. უც-
ვარება მეუფლება ხოლმე
დეგილებს რომ უუბრუნდე-
ოლებს თუ გულში სამუდა-
დილ ცოცხალ სურათს
ეალერსები.

ერ დღეს სოფლის ბიჭქმა
ევკაზმეთ, ძირნაყარი სა-
ღით სავსე გოლძრები ავით-
ის იდუმალებით მოცულ-
ექით. გრძნობა იმგვარი
თითქოს სხვა პლანეტაზე
კონტინენტზე მაინც მივემ-
თ. ყოველი ბუჩქისა და მო-
მ მოულოდნელობა გველო-
ბებულნი წ კაპან კუპით მი-
რებს მივდევდით და თვა-
რ პირდია უფსკრულში
რუჭულასაკენ გაგვეპარე-
ცაში აზიდულმა ჯრუჭის-
ისიცია ყველას ყურადღე-
ბული ვიდეექით ად საკუ-
ცუყუყურებდით. მსგავსი რან-
ვენახა. თუ ლეგენდას და-
ალდგომა დღეს აქ უთხრა-
ხსრილმა როსტომ რაჭის-
ავის ძველ მეტოქეს, აგრეთ-
ათხრილ წერეთელს: „შენც
ამახდინე, ქრისტე ალდგა-
მონასტერს ხომ ირგვლივ
არტყია. ამ ტყეში კენჭსაც
ნი, არამცთუ კლდეს, საშენ-
ი გამოდგეს. რა ხელმა ააშე-
კალთებიან მთაზე ეს დი-
გბა, საიდან და როგორ მო-
ნი ქვა და ლოდი, კირი და-
ნერ მთავარია, წყალი, რა

ტაფონში ჩაკარგული ზემო რაჭა და მა-
რადიული თოვლითა და ყინვარებით
გაბრწყინებული კავკასიონი.

შარშან რაჭველებმა სათიბში დამპა-
ტიქეს. ქუდზე კაცი გამოსულიყო. მაშინ
შევიტყვე პირველად: რაჭველი კაცი თი-
ბათვეში თუნდაც ამერიკულ შინ ბრუნ-
დება, რათა პირუტყვეს საზამთროდ თივა
მოუთიბოს. ამერიკასა რა მოგახსენით,
მაგრამ მოსული მართლაც ბევრი ჩანდა.
მიწას თავისი მოეთხოვა და ერი და ბე-
რი ცელს ერთად იქნევდა. გალაპლაპე-
ბული ცელი ლორთქო ბალახში სიოდა
და სხრიალებდა. ხიხა-მთის კალთებს
უსასრულო ზოლებად გასდევდა ახალ-
მოთიბული თივის ღვარეულები. მზე
რომ საწალი კის თუ ნაჯიხურებს იქით ჩა-
ვიდა და გრილმა სიომ დაგვიტერა, ვახ-
შმად დავსხედით. გადმოლმიდან იმერე-
ლი მთიბავებიც ამოვიდნენ და სუფრა
სუფრას წაეპა, კვარის ჟინულილები ან
კუპრში ამოვლებული მაშალები როდი
დაგვჭირვებია. ვარსკვლავებით მოქედი-
ლი ცა თითქოს წება-წება გადმოპირქვა-
და და ქვეყანას ქვეშ მოექცა. აქეთ რაჭა
და იქით იმერეთი, სანამდეც კი თვალი
სწვდებოდა, მირიადი ნათურით განათ-
და, გაკაშკაშდა და აციმციმდა. როგორც

ଓଦ୍ଧେସଲାପ ପାଶି ଅତ୍ୟନ୍ତରୁଣିଳ ଜୀର୍ଣ୍ଣକ୍ଷିସ ମନ-
ବାସକ୍ରିଯା, ଆବଲାପ ଦୋଷକାନ୍ତ ବ୍ୟେଳାର ମନ୍ତ୍ରା-
ଶର୍କ୍ର ତଥାଲୀ ଅମ ମାରନ୍ତଲାପ ଦା ଶିଳାପରୁଲ
ସାନାକାନ୍ଦାଶ - ର୍ହେଠି ଦୋଷି ଦା ଅଭ୍ୟାସ ସାମ-
ଶର୍କ୍ରଲ୍ଲମ୍ବ ଗ୍ରହ ତାତ୍ତ୍ଵାରା ନାକ୍ଷେତ୍ର, ରାତ୍ରମେଲ୍ଲିପ
ବୈଶା-ମତିଦାନ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ଦା ମନ୍ତ୍ରାନ୍ଦା ମନ୍ତ୍ରାନ୍ଦା
ଦ୍ୱାରମ୍ଭେଲ୍ଲାଖି କ୍ରେଡିଗାଫମଲମ୍ଭେଲ୍ଲାଖି ଶୁକ୍ଳବିନ୍ଦ-
ନ୍ଦ ଦା ଗାନ୍ଧିବ୍ୟାଲି କ୍ରେଲିପିମତି ଲୋକାନ୍ତର ଲୋକାନ୍ତର

— ეს შუქრუთია, შე ჩულიანო, ქორე-
თი კი არა! ე, სად არი ქორეთი, საირხე,

გორისა, მერჯვეი, გორაძირი...
გული რკინისა უნდა გქონდეს, რომ არ
აგიჩეუდეს და თვალები ცრემლით არ
აგევსოს. ეს ხომ სიხარულის ცრემლე-
ბია! სხედან დამაშვალი, შრომით გულ-
მოჯერებული მთიბავები ამ სათიპში,
ღვინით პირამდე გაპიპინებულ მოზვრის
ყანწს ერთმანეთს აწვდიან, თავი ნუ მო-
გიკვდება, ჯერ შენ მითოვიოდ და აზრა-
დაც არ მოსახლო, თუ რაღაც ორასიონდე
წლის წინათ აქ სულ სხვა სურათის მინ-
მე გახდებოდი. იქნებ ზოგს მოსდის კი-
დევაც, გრძელ წიგნებში დამარცვლით
ამოუკითხავს, ანდა ზამთრის გრძელ და-
მეებში, მამაპაპეული ბუხრის პირას, სა-
უკუნებადადცილებული ბერიკაცებისგან
გაუგონია, მაგრამ მაინც არავის სურს
გახსენება, რაც იყო, იყო და საუკუნოდ
წარსულს ჩაბარდა. და რა იყო? ტკუვენა,
რბევა, ანიოკება. მიხტომ-მოხტომა და
მტრის წისკვილზე წყლის მიშვება. შე-
ვერთდით, გავმაგრდით, ავმაღლდით.
მიხარია, წარსულზე რომ არას ამბიბენ
და მხოლოდ წინ იყურებიან. არა, ეს არც
უკუგდება და უარყოფაა გუშინდელი
დღისა, მხოლოდ წუთიერი, წამიერი
სურვილია ყველა ჭირის გადავინებისა,
რათა ალალი შრომით მოლლილმა გულ-

